

дата, но и надъ обществото ; това значи—тѣ ще прѣмахнатъ деспотизма на капитала, ще прѣмахнатъ експлоатацията и ще наредатъ общественитѣ работи така, щото всички да се ползватъ отъ материалнитѣ блага, да се образуватъ и да се наслаждаватъ отъ всѣкакви благородни развлѣчения. Когато падне класовото господство, личната и гражданска свобода ще се развие до най-висока степенъ; но това ще бѣде свобода на *общественитѣ членове*, ще бѣде съгласяване интереситѣ на личността съ общитѣ интереси, а не анархически произволъ на необществени личности.

Анархията не е ни най-малко въпросъ на бъдещето; напротивъ, трѣбва да се стремимъ да прѣмахнемъ *днешната анархия*. Днесъ капиталиститѣ притежаватъ сръдствата за производство, притежаватъ всичко, което служи за произвеждане на богатствата ; всѣки единъ отъ тѣхъ, като гледа да увеличи имота си, се води само отъ своя личенъ интересъ. Затова въ обществото кипи борба за грабежъ, за прѣвземане на пазаря, за поголѣми печалби. Какви сж слѣдствията на това, нѣма защо да разправяме: работницитѣ